DE TRANEN DES HEREN

(♩ = ca. 176)

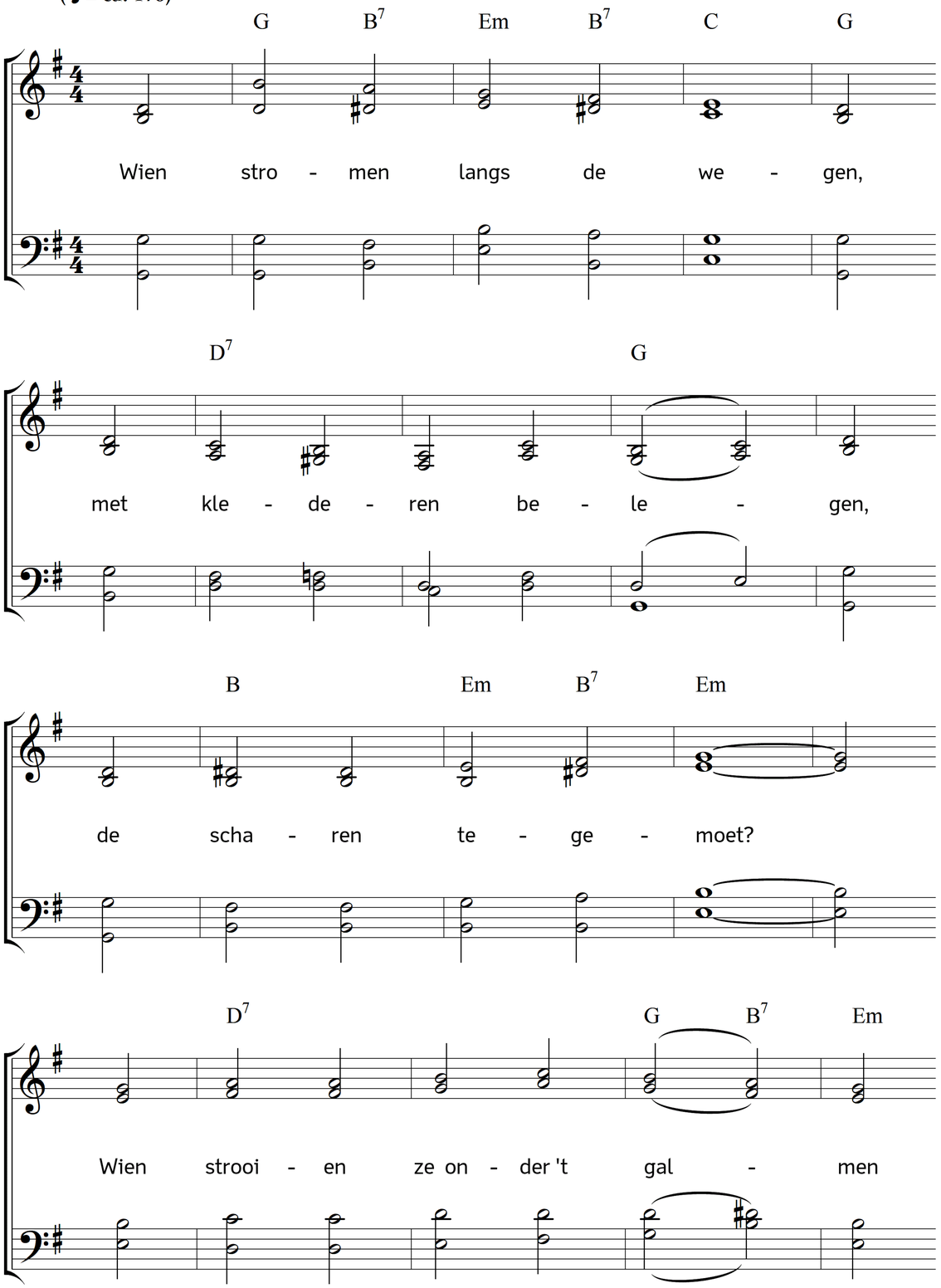

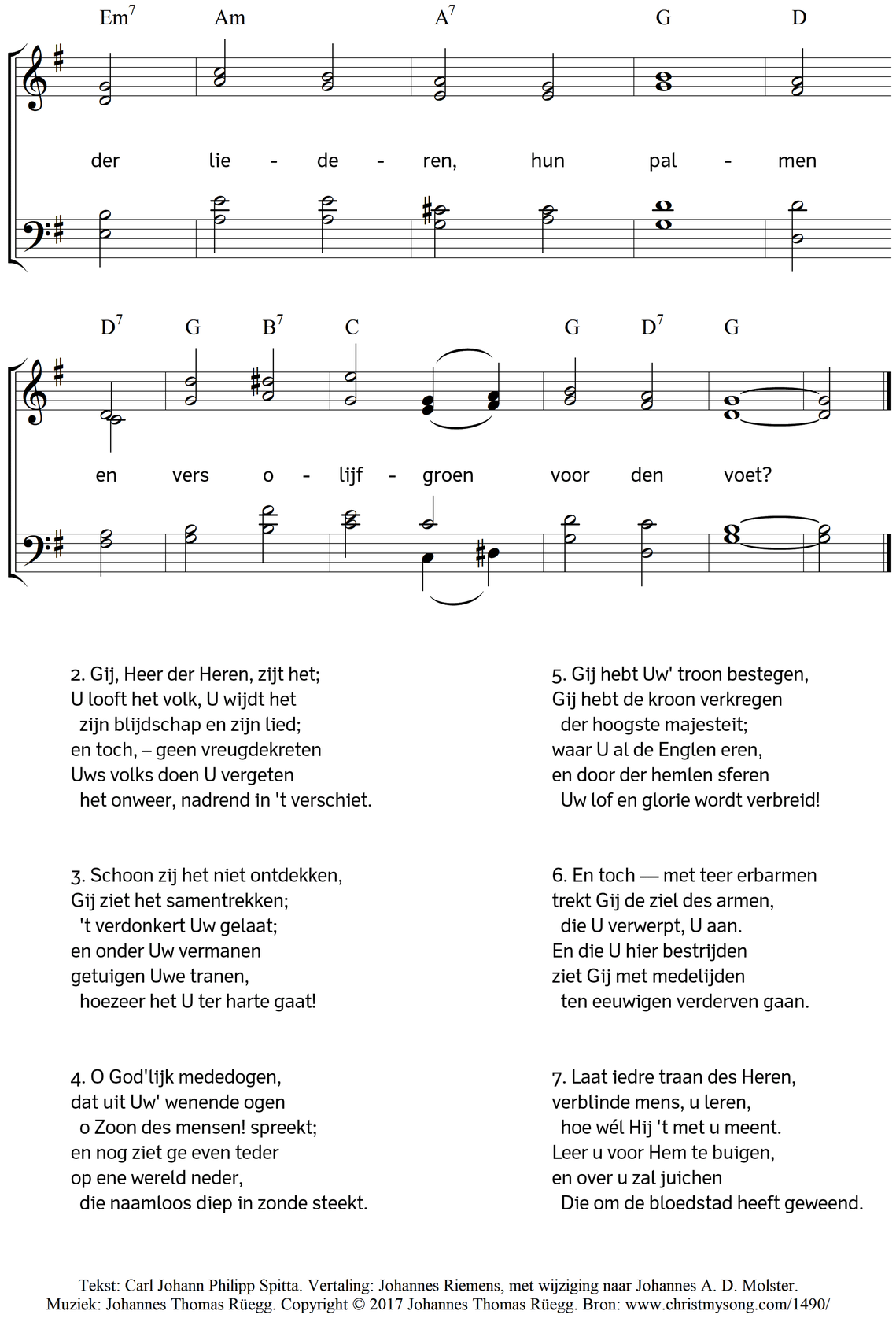

2. Gij, Heer der Heren, zijt het;
U looft het volk, U wijdt het
zijn blijdschap en zijn lied;
en toch, – geen vreugdekreten
Uws volks doen U vergeten
het onweer, nadrend in 't verschiet.

3. Schoon zij het niet ontdekken,
Gij ziet het samentrekken;
't verdonkert Uw gelaat;
en onder Uw vermanen
getuigen Uwe tranen,
hoezeer het U ter harte gaat!

4. O God'lijk mededogen,
dat uit Uw' wenende ogen
o Zoon des mensen! spreekt;
en nog ziet ge even teder
op ene wereld neder,
die naamloos diep in zonde steekt.

5. Gij hebt Uw' troon bestegen,
Gij hebt de kroon verkregen
der hoogste majesteit;
waar U al de Englen eren,
en door der hemlen sferen
Uw lof en glorie wordt verbreid!

6. En toch — met teer erbarmen
trekt Gij de ziel des armen,
die U verwerpt, U aan.
En die U hier bestrijden
ziet Gij met medelijden
ten eeuwigen verderven gaan.

7. Laat iedre traan des Heren,
verblinde mens, u leren,
hoe wél Hij 't met u meent.
Leer u voor Hem te buigen,
en over u zal juichen
Die om de bloedstad heeft geweend.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Johannes Riemens, met wijziging naar Johannes A. D. Molster.
Muziek: Johannes Thomas Rüegg. Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/1490/